

Minister za okolje in prostor Janez Podobnik je poslancu Veršniku odgovoril 26. oktobra 2006 s priloženim mnenjem Inšpektorata za okolje in prostor RS in obvestilom, da s problemom seznanjajo tudi Zdravstveni inšpektorat RS.

V tem priloženem dopisu Bojana Pohar, glavna inšpektorica RS za okolje in prostor na koncu krajšega mnenja inšpektorata z dne 25.10.2006 zapiše:

Glede navedb v prijavi, kot tudi v pisanju g. poslanca o nizkofrekvenčnem hrupu in tresljajih, ki imajo vpliv na zdravje okoliških ljudi, pa moramo ponovno poudariti, (kot smo odgovorili že na številne prijave krajanov), da tovrstne imisije ne sodijo v okvir nadzora tega inšpektorata. Predpisi so namreč tista podlaga, ki določa delokrog nadzora posamezne inšpekcije. Pri tem je potrebno poudariti, da so standardi za varovanje okolja drugačni, kot so standardi, ki varujejo zdravje. Zaradi varovanja javnega zdravja inšpekcijski nadzor izvaja Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

Glavna zdravstvena inšpektorica RS Dunja Sever v odgovoru ministru Podobniku 8. novembra 2006 navaja, da je razlaga pristojnosti, kot jo je zapisal inšpektorat MOP, napačna in priloži mnenje Vladne službe za zakonodajo.

V mnenju Vladne službe za zakonodajo, ki ga je 6.11.2006 podpisal direktor te službe dr. Janez Pogorelec, pa v zaključnem delu dopisa lahko preberemo:

Okolje kot tako ni imaginarna tvorba, ki bi obstajala neodvisno od živih bitij (rastlin, živali in človeka). Vpliv na okolje je koherenten z vplivom na zdravje človeka in ni ju moč deliti na dva neodvisna elementa, zato menimo, da je mnenje Inšpektorata RS za okolje in prostor, da inšpektor za varovanje okolja ne more odrediti ukrepov za preprečitev škodljivih vplivov tehnoloških procesov oziroma dejavnosti na zdravje ljudi in, da je inšpekcijski nadzor Ministrstva za okolje in prostor usmerjen v varovanje okolja in ne varovanje zdravja, moč ovreči tudi s 174. členom Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (1957), ki izrecno določa, da okoljska politika Skupnosti prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev:

- ohranjanju, varstvu in izboljšanju kakovosti okolja;
- varovanju človekovega zdravja;
- skrbni in preudarni rabi naravnih virov;

Glede na zgoraj zapisano menimo, da je Ministrstvo za okolje in prostor tisti organ, ki je v celoti pristojen za področje hrupa (enako velja za druge vrste emisij in imisij), torej tudi na nadzor nad zakonodajo, vezano na to področje, v okviru česar izreka ukrepe v primeru ugotovitev kršitev določb veljavne zakonodaje. Morda bi bilo smiselno, da bi skupaj z Ministrstvom za okolje in prostor nadzor nad določenimi deli vršilo tudi Ministrstvo za zdravje, vendar v veljavni zakonodaji ni moč najti določb, ki bi v okviru siceršnjih pristojnosti in pooblastil ZIRS opravičevale njegovo delovanje. Še več, menimo celo, da bi, kolikor bi se ZIRS izrekel za pristojnega, deloval zunaj svojih pristojnosti in nezakonito, inšpektorji za okolje pa bi opustili del svojih nalog.

Pripis avtorja spletišča:

- koliko hrupa in prepirov med ministrstvi zaradi "kdo je za kaj pristojen?"
- ne okoljska ne zdravstvena instances v bistvu ne ločuje problemov slišnega hrupa, za katerega so predpisi, od problemov, ki jih povzročajo nizkofrekvenčni hrup.

In - **TO SE JE DOGAJALO LETA 2006. ŽAL ŠE DANES NI NIČ BOLJE!**